

Filmová reč

Film nestačí iba vidieť, musíme mu aj rozumieť. Na to slúži reč filmu. Pod pojmom „filmová reč“ rozumieme vyjadrovacie prostriedky filmu. Filmová reč umožňuje vyjadriť tvorivý zámer autorov vo filmovom diele a umožňuje divákovi toto dielo vnímať, pochopiť a interpretovať. **Keby filmová reč neexistovala, diváci filmu by nechápali, čo sa na plátne odohráva a prečo.** Filmový divák si musí navyknúť na filmovú reč, aby mohol správne vnímať film a rozumieť mu. Základnými prvkami filmovej reči sú: **kompozícia, veľkosť záberu, uhol snímania, pohyby kamery, strihová skladba, filmová interpretácia, zvuk, osvetlenie, farebnosť, textúra, efekty a triky.**

Kompozícia záberu a filmu

Záber je nakrútený filmový pás alebo digitálny záznam medzi zapnutím a vypnutím kamery. Záber je vlastne to, čo vo filme vidíme medzi dvoma strihmi – zmenami obrazu. Kompozícia je výstavba záberu alebo filmu. **Kompozícia záberu znamená rozmiestnenie kulís, predmetov a hercov pred kamerou.** Je to rozhodnutie, kde a ako bude kamera umiestnená, z akej vzdialenosti bude nakrúcať dej. Kompozícia filmu je zoradenie jednotlivých záberov za sebou tak, aby dávali zmysel a vytvárali filmové rozprávanie.

Uhol snímania

Uhol snímania označuje pozíciu kamery voči snímanému objektu. Podľa uhla snímania sa rozlišuje:

- 1. Nadhľad („vtáčia perspektíva“)** – je neosobný záber, využíva sa pri pohľade z výšky na mesto, ulicu a pod. Ak sú v zábere ľudia, pôsobia štratené, bezmocne, nerozhodne, opustene, alebo sa strácajú v dave.
- 2. Z pohľadu očí (vodorovný)** – je významovo neutrálny záber. Je to obyčajný uhol, z ktorého bežne vidíme svet okolo seba.
- 3. Podhľad („žabí pohľad“)** – sa často využíva vtedy, ak chcú tvorcovia vytvoriť dojem mohutnosti, sily, veľkoleposti, autority. Postava snímaná podhládom vyznieva autoritatívnejšie, sebavedomejšie.



"vtáčia perspektíva"



"vodorovný pohľad"



"žabí pohľad"